

CRIT DE LA TERRA

GENER 2011

NÚM .1

PUBLICACIÓ GRATIX

Neix el "Crit de la Terra", publicació de contrainformació de les terres de girona

-Com funciona el crit de la terra (pag.2)

-Reflexió sobre la vaga dels controladors aeris (pag. 2)

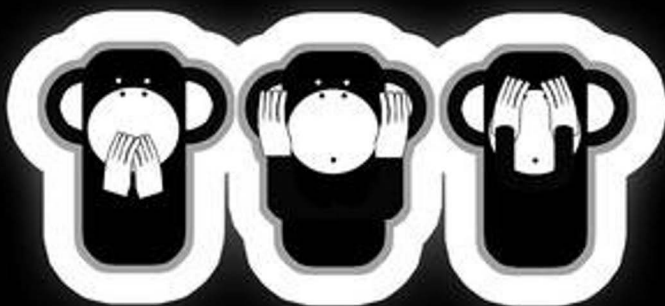
-Repressió durant l'ultim temps a Girona (pag. 4)

-Bici crítica cabalga de nuevo (pag. 5)

-Macropresó de Figueres: nou centre d'extermini (pag.5)

-Els anti-ARU de Salt (pag. 6)

Crit de la Terra neix com a Projecte de Contrainformació autogestionat, de la província de Girona, amb la intenció de servir com a mitjà per a informar de totes aquelles notícies i opinions que no acostumen a sortir en els mitjans convencionals. Pretenem que sigui un canal de comunicació directe, que pugui facilitar un tracte més proper entre diferents col·lectius alternatius de les comarques gironines. Tot i que el diari està plantejat des d'una òptica llibertària, no volem ser un canal de comunicació que faci propaganda de l'Anarquia. Simplement publicuem notícies quotidianes, anàlisis de la realitat des de un plantejament radical (no reformista ni institucional), i intentem encabir, d'aquesta manera, tot allò que fem i que ens passa, que és silenciats pels canals de comunicació convencionals. En conclusió, no volem ser un mitjà que faci apologia de cap ideologia.

NO PARLO NO ESCOLTO NO HI VEIG

STOP CENSURA!

Com funciona el "Crit de la terra"

La nostra manera de funcionar és molt senzilla: som un grup de persones que ens encarreguem de rebre notícies, articles d'opinió i altres, que posteriorment editem, imprimim i distribuïm. Us demanem i animem per tant, a que ens envieu vosaltres mateixos la informació que tingueu i que us agradaria que es publiqués.

A continuació fem un esquema del contingut del petit diari:

- Notícies: Les notícies ens agradarien que fossin simplement informatives, en 3a persona, si es tracta de successos i/o cròniques, i objectives.
- Articles d'opinió: Es tracta d'escrits on es reflecteix una opinió personal. En aquest apartat el que demanem és que a ser possible es tractin temes que afectin a un conjunt ampli de la població, per a intentar no caure en sectarisme i ghetto. Pretenem doncs, que el màxim de gent se senti acollida dins el projecte. Això, però, no ha de comportar de cap manera rebaixar el discurs ni res per l'estil. Volem arribar a l'arrel.
- Activitats: Es publicaran les activitats que els col·leccius enviïn. Com segurament imagineu, no publicarem cap activitat subvencionada per cap mena d'institució pública o privada

Aquells que estigueu interessats en que els vostres articles siguin publicats, ens els hauríeu d'enviar com a màxim fins la 3a setmana de cada mes, ja que sinó no, el diari no sortiria a temps. Tots aquells articles que ens arribin però no siguin publicats, seran respostos amb els corresponents motius del perquè no han estat publicats.

30-N: Concentració contra la CEDE i la Fundació Príncep de Girona

El 30 de novembre de 2010 es reuniren, al palau firal de Girona, personalitats del món de la política, l'economia i les institucions. Alts directius i executius d'empreses sota el lema: "Dirigir y abrirse al mundo". L'acte fou organitzat per la CEDE (Confederación Española de Directivos y Ejecutivos), i la fundació Príncep de Girona. Aquest últim s'encarregà de presidir l'acte. La inauguració va ser a càrrec de la vice-presidenta del govern, Elena Salgado.

Com a protesta a aquest repugnant acte, a les 19'30h del mateix dia, es van reunir una trentena de persones de diferents col·lectius anticapitalistes, i també persones autònomes, al CAP Güell, des d'on es van dirigir al Palau Firal. Un cop hi van arribar, una barrera de policies antidisturbis els van impedir d'avançar fins a les portes.

De la falsa permisividad a la militarización de nuestras vidas

El pasado 3 de diciembre los controladores aéreos protagonizaron una huelga de trabajo que dejó paralizadas las líneas aéreas de toda España. No quiero discutir sobre si son legítimas las razones que impulsaron los controladores de hacer la huelga. Ni sobre si ganan demasiado dinero para tener derecho a quejarse, o si lo que piden son simples contrarreformas para continuar perpetuando su elevado estatus de vida. Me gustaría fijar la atención en la respuesta del Estado.

Para analizar la postura estatal ante las movilizaciones de la población, compararé la huelga del pasado 29 de septiembre con la más reciente huelga de controladores.

Partiendo de la base que la huelga del 29 S era una huelga pactada entre sindicatos, patronal y Gobierno, concluyo que antes de que se produjese se podían aventurar unos resultados claros: CERC REPERCUSIÓN. Hablamos de una huelga con servicios mínimos, convocada después de haberse aprobado la reforma, con un discurso reformista y institucional, promovido por liberados sindicalistas, que comen de lo que los demás trabajan, una huelga que ahogaba cualquier posición diferente a la dominante. Una huelga cerrada, cuadrada,

minuciosamente elaborada para tener la mínima repercusión. En conclusión una huelga que sirve para conformar en vez de cambiar. Un día para no ir a trabajar, andar por las calles céntricas de la ciudad paseando una pancarta en vez del perro y gritando lemas reformistas que no escucha ni se cree nadie (ni quien los exclama).

Si paramos atención a las diferentes respuestas dadas por otros colectivos y personas autónomas, rápidamente son clasificados, enjaulados y estigmatizados en la palabra ANTISISTEMA, término que sirve para generalizar y sacar de contexto cualquier acción que se escape de los esquemas rígidos del Estado.

Al día siguiente se habla de los violentos antisistema ("esta gente no sabe protestar pacíficamente"), y todo el mundo vuelve al curro como si nada hubiese pasado. O mucho peor aún, pensando que algo si había pasado, e incluso creyéndose superior por haber asistido a la mani, mirando por encima del hombro a sus compañeros: "Porqué YO fui a protestar y a defender mis derechos". Ansias de autocomplacencia saciadas en una escena cutre de rebaños engañados.

Ahora se nos presenta el caso de esta última huelga protagonizada por los controladores aéreos. Cual es la diferencia? Básicamente una: cambio radical del sentido de la huelga y la respuesta del Estado.

No es una huelga proclamada y pactada →

Més enllà hi havia 5 furgons més, i també grups de policia secreta, repartits i atents des de diferents punts del perímetre.

Un cop els protestants van ser allà, es van cridar lemes com "les vostres solucions són la nostra misèria", "reforma laboral per al príncep" o "contra el capital acció directa". Es van increpar i insultar els diferents membres de la CEDE que abandonaven el congrés, que òbviament eren protegits per la policia per tal d'evitar agressions.

Abans de finalitzar la concentració es llegí un manifest, i en acabat es va desconvocar la concentració Un cop fet això, algun grup autònom va tallar una carretera amb contenidors davant la devesa com a protesta al congrés celebrat.

Homenatge als maquis 27 de novembre

El passat 27 de novembre es va celebrar un acte en homenatge als quatre maquis caiguts durant l'emboscada a Mas Clarà el 4 de gener del 1960.

Conesa, Madrigal, Miracle i Ruiz, eren membres del grup guerriller anarquista, que juntament amb Quico Sabaté, van creuar la frontera espanyola el desembre del 59, per a dur a terme diverses accions de sabotatge. La guàrdia civil els havia descobert i els va encerclar quan es trobaven acollits al Mas Clarà. Després de resistir tota la nit, els quatre guerrillers van caure abatuts per la guàrdia civil. Quico Sabaté aconseguí escapar i arribar fins a St. Celoni. Allà però també seria assassinat per la guàrdia civil.

L'acte va ser organitzat pels familiars dels difunts maquis amb la col·laboració de la CNT d'Olot i la CGT de Girona. La convocatòria va aplegar una quarantena de persones de diferents àmbits i col·lectius (anarquistes, antifeixistes, CNT, CGT, familiars de les víctimes ...). Uns dies abans de la data, s'havia demanat permís a l'ajuntament de Girona per a poder penjar una placa commemorativa, però es va denegar poc abans de l'acte. Independentment d'aquesta prohibició i de les advertències del personal del cementiri, que afirmaven que no hi duraria gaire, es va enganxar la placa el dia de la commemoració. Durant el transcurs de l'homenatge, companys anarquistes i familiars van dir algunes paraules. Diferents discursos que van criticar la falsa recuperació de la memòria històrica i la il·legítima recuperació institucional de les morts anarquistes. Després d'aquestes paraules, l'acte finalitzà amb una ofrena floral.

Repressió a girona durant els últims temps

Des de l'Assemblea de la Núria portem gairebé 4 anys iniciant els manifestos amb "El 7 de febrer del 2007,....." quan sabem que la història no comença aquí. La història comença molt abans, comença quan a Girona hi ha l'okupació de diferents centres socials, quan hi ha la defensa de persones deportades, quan hi ha el suport a persones preses, quan hi ha suport a represaliades polítiques, quan hi ha l'alliberament animal en granges, quan hi ha diferents maneres de gestionar la vida personal apartant-se del capitalisme i dels mecanismes d'estat ... Són aquests els moments d'inici de la història, i com a resposta, l'estat posa en marxa els diferents engranatges per aturar tot allò que pot fer trontollar la seva estructura, en aquest cas la detenció d'una companya com a model de càstig per totes aquelles persones que proposen un canvi.

Tot i això, gairebé 4 anys més tard, a Girona les histories segueixen, diferents centres socials okupats, okupació de boscos, destrucció de plantacions transgèniques, suport a preses, assemblees de suport a represaliades polítiques ... Amb això s'evidencia el fet que la repressió cap als col·lectius i moviments socials no és un atac sinó que és una defensa de l'estat dels atacs fets des de cada una de les diferents assemblees.

Avui, després de gairebé 4 anys de presència al carrer exigint l'absolució de la Núria, el nostre treball no pot parar, ja que l'espiral repressiu segueix. Companys que donaven suport a la Núria la qual donava suport o un altre company imputat per terrorisme estan en el punt de mira de l'estat. És a dir, dos companys han estat acusats d'atemptat a l'autoritat reclamant-los-hi 3 anys presó més 20 mesos i 4750€ de multa per lesions a dos policies, per uns fets transcorreguts durant les dos setmanes d'accions posteriors a la revisió de la sentència del cas de la Núria pel Tribunal Suprem Espanyol (penjades en el pont, okupació de l'arbre de la plaça del Lleó, embidonada davant dels jutjat, encadenada davant de la subdelegació). Aquests companys, com moltes de nosaltres, sortien al carrer per exigir l'absolució de la Núria condemnada només per les seves idees i no per cap fet, empesos per la ràbia que genera la impunitat de l'estat i el seu braç policial de criminalitzar i privar persones de la seva llibertat només per la por que generen les seves idees.

Des de l'Assemblea de Suport volem donar ànims a aquest nou projecte que neix que permetrà donar veu als diferents col·lectius per difondre els projectes i treballs que es porten des de les assemblees i permetrà estendre la solidaritat cap aquells que estan en el punt de mira de l'estat.

Núria lliure, lliures tots i totes
nurialliure.blogspot.com

entre sindicato y Estado, sino que es una "Huelga encubierta" (¿hasta el nombre suena siniestro, no?). Para mi es simplemente una huelga real, que paraliza un sector. Porque si no de que se trata una huelga? yo la entiendo como algo que sirve para poner entre cuerdas al gobierno. Y es que es una de las pocas armas que tiene el pueblo para ello, ya que una vez a cumplido con su parte, depositar la papeleta en la urna, ya no se le llama nunca mas. Así, que entiendo que cuando hay un descontento se aprieta el Estado para agudizar la situación, crear conflicto y mostrar oposición. ¿Para cambiar las cosas, no? Pero quizás no, creo que esto se a quedado en el polvo de las fábricas de principios del SXX.

¿Qué pasa entonces cuando el Estado no controla la situación? Activa el estado de alerta y el ejercito actúa. Si hace falta se obligará a la gente a trabajar. Nos creíamos libres, eh? Incluso hay mucha gente que se siente satisfecha de su estado de derecho y hace apología con frases vacías de libertad de opinión, asociación y demás placebos que te ofrece el Estado para que bailes a su son. Pero, ¿qué pasa cuando decides pensar y actuar por tu cuenta? De un manotazo te vuelven al redil. Si no es con sus discursos progresistas y demócratas, será con las armas, lo importante es que no puedas salir del espiral.

Si te crees libre es que no has volado suficientemente alto para tocar las rejas

2-D Girona. La bicirítica cabalga de nuevo

El 2 de Diciembre se dio una nueva cita de la masa crítica de Girona. Y es que como cada primer jueves de mes, a las 19h, nos juntamos unas 30 bicicletas en la Plaza del León y echamos a pedalear haciendo sonar los timbres, llevando también música, para dar un poco de alegría. Cada una había acudido con sus propios motivos y con sus propias expectativas. Todas estábamos de buen ánimo y con ganas de ver qué pasaba si circulábamos todas juntas.

Tuvimos algún que otro percance con algún conductor enfurecido al ver un grupo de bicicletas circulando tranquilamente y sin apartarse de su camino a la orden de su claxon. Algunos, especialmente los motoristas, intentaron meterse entre las bicis, estando a punto de provocar algún accidente con sus prisas e impaciencia.

A pesar de esto, también hubo momentos muy divertidos, como cuando uno de los ciclistas logró convencer a un tipo que iba en moto para que apagara el contacto y se pusiera a andar a pie empujando la moto. En general nos lo pasamos bien. Terminamos con ganas de repetir.

Lo más alucinante fue que, sin saber muy bien cómo, íbamos tomando las calles a nuestro paso. Se podía respirar en el ambiente que juntas nos sentíamos fuertes. Ya no éramos seres dispersos e indefensos. La unión hace la fuerza y a nosotras nos hacía sentir poco menos que imparables. Y esto especialmente, sí que hay ganas de repetirlo.

Creemos que la masa crítica puede ser una oportunidad para reclamar las calles y convertirlas en un espacio para la acción colectiva, para romper la monotonía del individualismo cotidiano y convertirnos en un ciclón. Un espacio que todas sintamos nuestro, en el que podamos compartir ideas y puntos en común, aportar ideas y llevarlas a cabo sin que nadie dirija. Pero sobre todo es un espacio para actuar y dejar de ser, de una vez por todas, elementos aislados y pasivos de un engranaje.

Macropresó, centre d'extermini de Figueres

El passat 6 de novembre tot de gent morbosa i amb ànsies de satisfer i corroborar la seva opinió sobre la presó, es van passejar pel nou centre d'extermini "Puig de les Basses" de Figueres amb la paradoxal frase jornades de portes obertes davant d'una infraestructura com la presó.

Individus deambulant amb la clara necessitat d'interioritzar i assimilar el benestar, de tota aquella gent que es vol treure del seu davant, per arribar a la conclusió que realment els presos poden gaudir d'unes infraestructures increíbles i al mateix temps associar-ho a una bona vida, que és el que s'utilitza per introduir fortificacions com aquesta (a la societat).

En definitiva individus esclaus d'aquesta societat que confonen la ignorància amb el coneixement, i les cadenes amb la llibertat.

Aquest nou recinte conté una quantitat descomunal de formigó, pintat de coloraines amb la intenció d'adaptar-se al medi, per no molestar al camp visual i no escandalitzar a la ciutadania.

Amb una superfície de 65 mil m², els quals la gran majoria són a sota terra.

U t i l i t z a n t infraestructures soterrades perquè els presos tinguin la sensació de tancament, aïllament, fosc, on incentiva a l'estrès, claustrofòbia, nerviosisme, amb l'objectiu d'una coincident similitud a les rates de laboratori.

No existeixen les torres de vigilància, tot està reguardat amb càmeres situades

RESISTÈNCIA VEÏNAL DAVANT LA DESTRUCCIÓ DEL BARRI: (1 part) Els anti-ARU de Salt

utilitzant el mètode del panòptic, així les persones preses no poden saber si en un moment donat estan sota vigilància i interioritzen de mica a mica la idea que sempre se les està vigilant, per la qual cosa acaben fent de vigilants de si mateixes (estratègies que sense anar més lluny les estan duent a terme a les escoles).

Les persones que hi treballen com carcellers, psiquiatres, educadors, monitors... Tot i que aquests tenen la possibilitat de sortir i entrar quan volen, la seva funcionalitat d'assassins la tindran interioritzada per la resta de la seva vida, a diferència de les persones que hi posen a la força, ja ho diuen que a la presó no hi vol anar ningú, potser hauríem de celebrar (si més no a l'actualitat) que hi ha una sèrie d'inútils que hi van pel seu propi peu! Així doncs d'aquí a un mes i mig es posarà en funcionament la nova maquinària d'aniquilació de les persones, de totes aquelles que qüestionen, posen en dubte i fan trontollar el sistema establert, això sí, amb l'afegit que la maquinària serà d'alta qualitat (la qual cosa tampoc és veritat, només és de cares enfora). Si més no, que es diguin les coses pel seu nom, que no es parli de petit poble quan és un centre d'extermini, que no es parli d'habitants perquè no és un poble, que no es parli de bona vida quan realment no hi ha vida.

Presons són centres d'extermini

Durant la primavera del 2010 va sortir al diari "El País" una notícia que va sorprendre i va alarmar als veïns del barri centre de Salt. El govern de Salt té la intenció d'enderrocar 600 vivendes del barri per "esponjar-lo" i "dignificar-lo". Tot això amb un cost de 200 milions d'euros.

Els veïns, no han estat consultats en cap moment, tractats com subjectes passius dels plans del govern del PSC i ERC a Salt. És més, encara és hora que els veïns sàpiguen quines vivendes concretes es volen "esponjar", tot i les diverses reunions explicatives (més aviat mítings dolents) que ha convocat el govern de Salt a instància dels propis veïns.

Aquest pla d'enderroc l'anomenen pla ARU (Àrea de Renovació Urbana), amb l'objectiu d'expulsar 600 famílies de casa seva per fer baixar la densitat humana del barri i de retruc millorar la convivència a cop de retroexcavadora i formigó. Del solar obtingut diuen que volen fer una passeig, un pàrquing soterrat (de pagament), i un centre cívic (que ja va siguent hora). Però el conveni signat amb l'Estat no en parla gens d'això, sino de reconstruir el solar amb un 50% d'edificis nous... Un dels altres motius del pla ARU és disminuir la densitat d'immigrants al centre i real·lotjar-los en nous i pitjors "guetos" en els barris perifèrics, fent una neteja ètnica del centre, ja que tanta pobresa reunida fa mal efecte.

El real·lotjament dels veïns expulsats, serà pressumiblement als nous barris de Salt casualment creats per constructores durant el boom urbanístic, que s'han quedat a mig vendre i mig construir, com en aquells pisos de bancs i caixes de veïns ja desnonats donant així una entrada de capital que sempre els va bé als bancs.

A ON ANIRAN A PARAR AQUESTS 200 MILIONS D'EUROS ??

Com ja hem apuntat aniran a la compra d'habitatges, o sigui per una banda a la butxaca de constructors fallits, de bancs i caixes, i per una altra banda a les butxaques de bufets d'arquitectes llepaculs de l'administració, grans constructores (i destructores) com les seves subcontractes, així com per fer perdurar alts càrrecs de l'administració saltenca. Cap o pocs euros aniran al final a les butxaques dels saltencs que viuen al barri, els que pateixen la pobresa del sistema capitalista.

Els veïns del barri són tractats com si de mobles d'una mudança parléssim. Les seves hipoteques seran les mateixes, tot i que el preu dels seus habitatges hagin estat ja doblement devaluats (per la crisi financera i pel pla ARU). El govern de Salt, té l'esperança que amb l'operació alguns immigrants decideixin no mudar-se a un nou pis i agafar els calers que els donarà el govern de Salt pel seu pis, per marxar de Salt o del país, però això només els que han acabat, o poc els falta, de pagar l'hipoteca.

Text enviat des de l'Ateneu Llibertari "Mohandas Gandhi" de Salt.

El blog de la plataforma anti-ARU és: <http://plataformaantiaru.blogspot.com/>

Al youtube trobareu els informatius anti-ARU

BRISA CONTAMINADA

brasas ardientes...
...como la rabia de un revolucionario,
una llama prende...
...como cuando una lucha ilumina tu
camino,
se desparrama velozmente...
...como la sangre que corre por las
venas.
la destreza del fuego conquista...
todo es de color negro, hay ruidos..
..la brisa remueve el humo..
..un camino deja marcado..
..los rastros son perseguidos.
el fuego pierde su rumbo y se dispersa,
las llamas disminuyen, se hacen
pequeñas..
..ya no hay vuelta atrás.
ese viento suave no borra tus huellas..
..te han hecho una enboscada,
estás rodeado,
ese camino a quedado marcado,
plasmado en una cicatriz,
en una cicatriz de guerra.

Esa gente que le corre sangre por las
venas
...cuidao..
que las cosas no se queden en
cicatrices

"hay que reventar para crear"

Punts de distribució:

KAN KOLMO
C/Del carme 41 (Girona)

CAN RUSK
C/Comerç 31 (Girona)

ATENEU LL. MOHANDAS GANDHI
Pl. Antoni Gaudi (Salt)

ATENEU LL. LA PAQUITA
Psg.Marimon Asprer 16 (La
Bisbal)

CNT OLOT
Pl. cinema colon 4 (Olot)

**Si vols rebre el CRIT DE LA TERRA amb
versió impresa o versió digital posat
en contacte amb:**

critdelaterra@gmail.com

RECEPTA DE LA PADRINA

Naps amb salsa verda (plat de temporada)

Ingredients (x quatre persones):

- 8 naps mitjans
- 2 cebes
- mitja cabeça d'all
- julivert
- farina
- oli
- sal
- un got de vi blanc

Preparació

Pelem i bullim els naps.
Un cop tenim els naps tous, els enfarinem, fregim
en una cassola i els retirem.
Tallem en trossos ben petits les cebes, els alls i
el julivert.
Fregim la ceba amb el mateix oli on havíem fregit
els naps. La ceba l'hi tirem quan l'oli encara
està fred i deixem que es faci uns 4 - 5 min, tot
remenant perquè no és cremi.
Hi afegim l'all i el julivert, i després el got de
vi blanc. Deixem reduir el vi i anem remenant
duran 3 min.
En acabat hi posem dos gots de l'aigua que havíem
fet servir per bullir els naps. Hi podem afegir
una mica de farina per tal d'espessir la salsa.
Ho deixem tapat 5 minuts i després hi afegim els
naps.
Ho deixem tot junt 5 minuts més i apaguem el foc.
Deixar reposar.
Consell:
mirem d'afegir la farina després de tirar-hi
l'aigua on s'han bullit els naps, ja que la salsa
no estarà calenta, i per tant la farina es desfarà
sense problemes. Si tirem la farina un cop la
salsa estigui calenta se'ns faran grumolls.

ACTIVITATS GENER 2011

Dimecres 5 de gener:

16H a 20H TALLER de bicis
"Tronxacadenes" (Kan Kolmo)

Dijous 6 de gener:

19H BICICRÍTICA CONTRA LES PRE-
SONS (Pl. del Lleó de Girona.)
21H Sopador pro presxs (Can Rusk)
22H Concert HC amb KAOS AREN
ERASOAK + CONSPIRACIO (Can Rusk)

Divendres 7 de gener:

18H a 22H DISTRIBUÏDORA anticomercial de llibres "Logofobia" + cafeteria +VENDA de PA ecològic artesà (Kan Kolmo)

Diumenge 9 de gener:

21H PIZZERIA "Asacco Pizzetti" ,
destinada a l'autogestió de Can Rusk. (Can Rusk)

Dimecres 12 de gener:

Matí TROBADA de distribuïdores anticomercials + VENDA de PA ecològic artesà a la (Facultat de ciències UDG)
16H a 20H TALLER de bicis
"Tronxacadenes"
(Kan Kolmo)

Dijous 13 de gener:

18H a 22H DISTRIBUÏDORA anticomercial "Logofobia" + cafeteria
20H Projectió del documental "No accepto!!!" 1 part (Kan Kolmo)

Divendres 14 de gener:

18H a 22H DISTRIBUÏDORA anticomercial, "Logofobia" + cafeteria i VENDA de PA ecològic artesà (Kan Kolmo)

Diumenge 16 de gener:

21H PIZZERIA "Asacco Pizzetti",
per l'autogestió de la pizzeria. (Can Rusk)

Dimecres 19 de gener:

TROBADA de distribuïdores anticomercials + VENDA de PA ecològic artesà (facultat d'educació i psicologia UdG)
16H a 20H TALLER de bicis
"Tronxacadenes" (Kan Kolmo)

Dijous 20 de gener:

18H a 22H DISTRIBUÏDORA anticomercial, "Logofobia"+cafeteria
20H Projectió del documental
"No accepto!!!" 2 part (Kan Kolmo)

Divendres 21 de gener:

18H a 22H DISTRIBUÏDORA anticomercial, "Logofobia"+ cafeteria +VENDA de PA ecològic artesà (Kan Kolmo)

Dissabte 22 de gener:

JORNADA contra l'especulació urbanística.
12H Espectacle infantil +13H30 Dinar popular Gratix
+16H Taula rodona "Plans urbanístics, resistència veïnal, estafes bancàries i habitatge. Dret o Negoci?" (Plaça Antoni Gaudí , SALT)

Diumenge 23 de gener:

21H PIZZERIA a Can Rusk "Asacco Pizzetti", Per l'autogestió del "Crit de la Terra".

Dimecres 26 de gener:

Matí TROBADA de distribuïdores anticomercials +VENDA de PA ecològic artesà (facultat de ciències UdG)
16H a 20H TALLER de bicis
"Tronxacadenes" (Kan Kolmo)

Dijous 27 de gener:

18H a 22H DISTRIBUÏDORA anticomercial, "Logofobia" + cafeteria

Divendres 28 de gener:

18H a 22H DISTRIBUÏDORA anticomercial, "Logofobia" amb cafeteria + VENDA de PA ecològic artesà
19H Presentació del llibre
"Que pagui Pujol!" (Kan Kolmo)

Diumenge 30 de gener

21H PIZZERIA "Asacco Pizzetti",
per l'autogestió del "En veu alta". (Can Rusk)

-Tots els matins de divendres Taller d'ELABORACIÓ de PA. Portes obertes de 9H a les 9:30H. (Kan Kolmo)

-Es fa classes de reforç escolar per a nenxs i joves, classes de català i castellà i classes per a l'obtenció del títol d'ESO per adultxs a l'Ateneu llibertari Mohandas Gandhi. Els horaris estan per concretar.

